

DANSK POLITIDRÆTSFORBUND
ARRANGØR: AALBORG PI

Fælles Klubmesterskaber i **Orientering**

**Torsdag den 22. oktober 2015
i Rold Moskov**

Velkommen

Aalborg Politis Idrætsforening har fornøjelsen at byde velkommen til De Fælles Klubmesterskaber 2015.

Løbet er henlagt til Rold Skov, hvor Aalborg PI gennem årene har arrangeret mange løb. I år skal vi løbe i Rold Moskov, der reelt er en del af den sydlige del af Rold Nørreskov, som mange løbere kender, da der her har været arrangeret mange løb for civile og politi.

Vi har dog forsøgt at lægge de 2 baner i den sydligste del - Mosskov, hvor der ikke har været arrangeret mange løb og slet ikke politiløb.

Det er dog ikke den mest kedelige del af skove, vi aflægger besøg i. Lad mig blot nævne St. Økssø, der er et af skovens store udflugtsmål

Her er der mulighed for en rask travetur rundt om søen efterfulgt af et besøg på Mosskov Pavillonen, hvor der kan indtages mad og drikke.

Ved søens østlige side er der etableret en badebro og i en lille træhytte er der opført en sauna, der flittigt bruges af vinterbadere.

Det er også i denne del af skoven, at Mosskovgaard er beliggende. Her bor skovridderen, og der er kontorer for Naturstyrelsen Himmerland, der administrerer statens naturarealer i Himmerland, og det er bl.a. her vi får skovtilladelser.

Vi håber på et godt løb og hyggelig samvær.

Velkommen til
Klubmesterskaberne 2015.

På vegne af Aalborg PI
Egon Sloth

Arkivfoto

Instruktion

STÆVNEPLADS

Parkeringspladsen ved Moskov Pavillonen, hvortil der er afmærkning fra Møldrupvej mellem Skørping og Astrup.

ELEKTRONISK TIDTAGNING

Der anvendes det elektroniske tidtagningssystem Emit. Løbere med lejbrik får den udleveret ved start.

START

Første start kl. 1300. Fremkald 4 minutter før start.

Løbskortet med postbeskrivelser i tillukket pose tages fra opstillede kasser med banebetegnelser.

Løberne har mulighed for at tage løse postdefinitioner til anbringelse i deres medbragte definitionsholder. Løberne har ansvaret for at fastgøre de løse postdefinitioner forsvarligt, så de ikke tabes i skoven.

Et minut før start er løberen fremme ved kassen med løbskortet. Enhver er selv ansvarlig for at tage det rigtige kort.

MÅL

Måltid bliver registreret når Emit brikken trykkes i målposten på målstregen. Herefter følger løberen målslusen til brikaflæsning og videre til aflæsning for udlevering af stræktider.

Brikken afleveres herefter. Løbskortet kan beholdes.

LØBSKORT

Rold Moskov, 2014, 1:10.000, ækvidistance 2,5 m.

BANER

Lang bane ca. 8 km svær og kort bane ca. 5 km svær.
Endelige banelængder m.m. fremgår ved opslag på stævnepladsen.

POSTBESKRIVELSER

IOF symboler.

OVERTRÆKSTØJ

Ingen transport af overtrækstøj.

VÆSKE

I mål.

TOBAKSRYGNING

Tobaksrygning er strengt forbudt i skoven og på stævnepladsen.

POSTMARKERINGER

Posterne er i terrænet markeret med orange/hvide skærme. Posterne skal opsøges i rækkefølge.

RESULTATER

Ophænges på stævnepladsen og udleveres under afslutningen på politigården i Aalborg.

STÆVNEKONTOR

På stævnepladsen, hvor der kan afleveres værdigenstande.

MAX-TID

2½ time. Udgåede løbere skal melde sig i mål.

BAD OG OMKLÆDNING

På politigården i Aalborg, hvor der i kælderen er bad og omklædning for damer og herrer.

PRÆMIEOVERRÆKKELSE OG AFSLUTNING

Kl. 1700 er der afslutning med gule ærter og kaffe i kantinen på 5. sal.
Øl og vand kan købes.

OFFICIALS

Banelægger Jens Arne Jensen
Stævneleder Egon Sloth

Rold skov

ROLD SKOVENE

Rold Skov dækker 80 km² eller 8000 ha. I virkeligheden er det mange mindre skove med hver sit lokale navn, som til sammen danner det store område, der under fællesbetegnelsen Rold Skov udgør Danmarks største skov.

STATSKOVEN

Cirka en fjerdel af Rold Skov, den centrale del mellem Buderupholm og Arden, er statsskov. Her er der adgang overalt og hele døgnet, og her finder du vandre- og cykelruter, skiruter, bålpladser, lejrpladser og meget mere.

Populære steder i denne del af skoven er Rebild Bakker, Ravnkildestien, Bjergskoven med orkidéen Fruesko, Lille Blåkilde, Troldeskoven og St. Økssø. Her kan der være mange mennesker, men man skal sjældent bevæge sig mange minutter, før man oplever skovens dybe, stille ro.

På hjemmesiden for Naturstyrelsen i Rold Skov kan du finde de mange faciliteter, som styrelsen stiller til rådighed for skovens gæster.

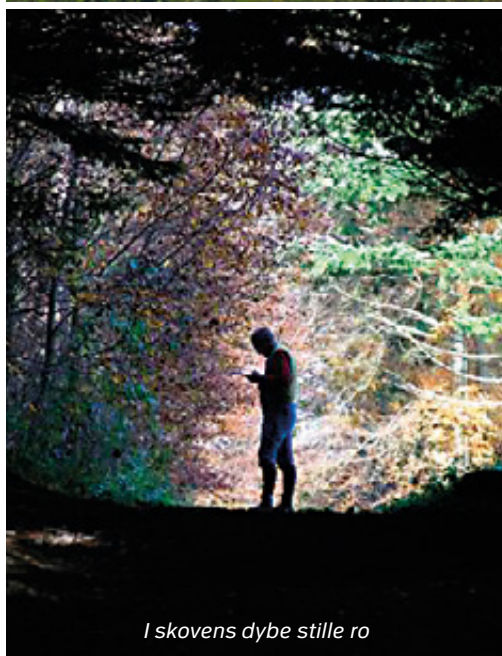
DE PRIVATE SKOVE

Omkring 75 % af Rold Skov er i privat eje. Det gælder hele skovområdet vest for Hobrovej (vej 180), som ejes af Lindenberg Gods og af Nørlundfonden. Den østligste og sydøstlige del af skoven ejes af hhv. Lindenberg Gods og Willestrup Gods.

Populære udflugtsmål i den østlige del af skoven er Madum sø, hvor der er fine muligheder for at bade, samt Langmosen og Store Blåkilde.

Udvalgsmedlem Peder Stephansen, Esbjerg

I skovens dybe stille ro

Rold skov er kendt som stedet, hvor "Røverne fra Rold" holdt til. Den historie er kendt og har været fortalt mange gange. Skoven har dog også sin heks. Læs om hende i denne beretning.

Kilde: Dagbladet Information.

I det tidlige forår begynder barfodssæsonen, så ryger støvlerne, og Dannie Druehyld lader sine nøgne fødder mærke jorden smuldre mellem tæerne. Og jorden smuldrer her i udkanten af Rold Skov i Himmerland ved »verdens ende«. Hver dag i mere end 30 år har hun barfodet vadet skoven tynd og været førstehåndsvidne til de klimaforandringer, hele verden taler om.

Hjemmevant og ubesværet traver hun op ad bakke og ned ad bakke med to store hunde i snor halsende foran sig. På et udsigtspunkt stopper hun op og slipper snoren til de to schæferhunde.

»Ja, de har jo stadig snor på« siger hun tørt, mens hundene forsvinder ud i hver deres krat med snorene slæbende efter sig.

»Naturen er syg, og Moder Jord er i chok over sin egen tilstand«, lyder beskeden fra hende, der kender skoven bedst.

»Jeg har hørt dyrene forsvinde herfra. Først haren, så måren, så agerhønsene og nu lærkerne. Når de forsvinder, forsvinder også urterne kongelys, røllike, løvefod

og perikon«. Listen er lang, for i løbet af de 30 år, Dannie Druehyld har boet i skoven, er over halvdelen af urterne forsvundet.

»Jeg har set lyngen blive pletskalet og set enorme træer vælte omkuld med rodnettet opad, fordi de ikke kan stå fast i den fugtige jord«, siger hun og peger på en skråning, hvor de faldne træer ligger side om side. Hendes hænder er grove og maskuline. Hænder, der er vant til at arbejde og som forgæves har prøvet at stoppe skovens deroute.

Dannie Druehyld er anderledes. Hun er eneboer, specialist i urter og i sit rette element i skoven. Derfor har hun i mere end 40 år kaldt sig heks. Tilmed den eneste officielt registrerede i landet. Fordi det gjorde hende ufarlig, og fordi det var nemmere at tage titlen til sig, end at bruge kræfter på at afvise, hvad alle allerede kaldte hende.

Og det er ikke svært at forstå, hvordan hun kunne blive stemplet 'heks'. Dannie Druehyld bærer hat med skygge oven på det lange gråsprængte hår, har et dyreskind over skuldrene, og hendes nederdel når næsten helt ned til jorden. Med sit grove, furede ansigt, fortanden af guld, de maskuline arbejdshænder og sin lidt bryske 'proletar-lyd', lever hun op til enhver forestilling om, hvordan en heks ser ud.

En smal og mudret skovsti fører op til en bakketop, hvor der mellem vilde buske og høje træer gemmer sig en lille hvidkalket gård. Murene er ældgamle og gårdspladsen groet til af grønt, der har fået lov til at vokse, som det ville. På en tørresnor blafrer en lang række blomstrede arbejdshandsker i den i dag overraskende milde januarvind. Bortset fra den mørkerøde Citroen Berlingo ude på gårdspladsen og den bærbare computer, som står på en bord indenfor, er der ikke meget moderne heks over Dannie Druehylds hjem. Det er svært at komme uden om ord som 'heksehule' og 'tidslomme', når man skal beskrive gården, som blev opført i 1678 til en amme, som blev kaldt 'heks' af de lokale. Huset varmes op af brændeovne, som udsender en skarp lugt af bål. Her er lavt til loftet, og udsynet mod gårdspladsen og gårdens tilhørende otte tønder land er næsten afskærmet af talrige planter i vindueskarmene. Her er mørkt, og det eneste lys, der strømmer ud i stuen, kommer fra stearinlys. På en skibsmadræs i stuen smider hundene sig og giver sig til at nappe hinanden i ørene. »Hvad synes I om min dæmon?« spørger Dannie Druehyld og manøvrerer forbi en stor reol med urtemedicin, kryddersnaps, kranier, udstoppede dyr og slanger i sprit for at komme hen til dæmonen.

»Jeg fandt den mellem nogle brædder oppe på loftet, da jeg skiftede tag. Der har den ligget lunt og godt,« siger Dannie om en mumificeret kattekillling, hun har stående til pynt.

Egentligt skulle Dannie Druehyld have været en dreng, men »lod sig føde som kvinde«, hvilket på ingen måde slog hendes far ud. Han kaldte stadig barnet Dannie – som planlagt – og nægtede at lade kvindekønnet få en svækkende indflydelse på hendes opdragelse. Som kvinde kom hun til verden på Amager og blev opdraget i baptistisk tro efter bjergprædikens værdier: ydmyghed og barmhjertighed.

– Du lod dig føde som kvinde?

»Ja, det mener jeg var en bevidst handling fra min side, fordi det er meningen, at jeg skal tale kvinders sag«, svarer hun prompte, som om det er det mest naturlige i verden selv at vælge, hvilket køn man vil fødes med.

Før Dannie Druehyld tog titlen 'heks' og 'klimaforkæmper' til sig, var hun feminist og med til at starte kvindebevægelserne Økofeministerne og Gudinde-bevægelsen, der bekendte sig til Moder Jord og gik ind for, »at kvinder var okay, som de var«. Det var fint med hængebryster, store måtter for neden og flaprende kønslæber, fortæller hun nostalgisk.

»Vi troede, at når kvinderne kom til roret, ville verden blive befriet. Men det skete ikke. Der findes stadig kun én religion i dag, og den hedder Mand«.

For ifølge Dannie Druehyld er vi alle sammen blevet mænd. Vi styres af den mandlige tankegang om rationalitet, vækst, produktion og økonomi.

»Og det ødelægger kloden«, siger hun bedrøvet.

Dannie Druehylds tale er flyvsk. Hun stopper halvvejs gennem sætninger og springer så til en gammel anekdote eller et politisk emne, som hun finder mere interessant end det, hun egentligt var i gang med at sige.

Nogle kalder hende skør og mærkelig, og man kan nemt få fornemmelsen af, at der indimellem sniger sig et par røverhistorier ind i hendes fortællinger. F.eks. historien om, at der engang faldt en vis hugorm ned fra himlen, som landede lige foran hende; eller historien om, hvordan en tidligere hund formåede at starte bilen, slippe håndbremsen og bakke ind i en rød Porsche.

Hun kvier sig ved personlige spørgsmål. Bliver hverken genert eller afvisende, men får alligevel ordløst signaleret, at der er ting, hun synes er væsentligere at tale om, end hvordan hun blev heks, hvordan hendes barndom på Amager var, og

hvordan hun befinder sig i andre miljøer. »Byen er et frygteligt sted« er svaret på mit spørgsmål om, hvad hendes livsvalg er en modreaktion på. Og så er det spørgsmål besvaret. I hvert fald rejser hun sig fra sin lænestol og går ud i køkkenet for at hente hundekiks til Alma og Nælde, som hun synes slås lidt for vildt. Ingen tvivl om, at de er vildhunde, selv om Dannie Druehyld forsikrer »at de skam har været på hundeskole. Endda en holistisk én af slagsen«. De opfører sig ikke lalleglade som hunde ofte gør, og kommer ikke løbende hen for at blive klappet. I stedet knurrer de og viser tænder.

»Ikke kig den i øjnene. Den er mærkelig og skal til hundepsykolog«, siger Dannie Druehyld, da hun vender fra køkkenet. Det er ikke til at sige, om hun siger det i sjov eller med dødsens alvor. Men hunden stopper sin knurren ved trylleordene Kamatcha Bo, Kamatcha Bo, for som Dannie Druehyld siger »lystrer de bedre dem, end de menneskeord, de er vant til at blive råbt efter med«.

Dannie Druehyld vil helst tale om klimaet, troen på jorden og naturen, som hun har udskiftet den baptistiske tro med. Hun har danset heksedans, badet i frugtbarhedskilder, ofret blomster til gudinderne og mødt alfer og trolde. Sådan er det med hende.

Selv om det virker skørt, at en kvinde over 60 insisterer på at kravle gennem skovens hullede træer, stoppe op og drikke vand af kilderne og samle urter til hjemmelavet medicin mod hendes egen og hundenes allergier, fornemmer man en logik i hendes adfærd. Hun tror på historierne om spøgelserne i Rold Skov. Om knarkvognen, der allehelgens aften kører tre gange rundt om jorden og giver spøgelserne en chance for at gå til hvile. Og om samfundet, der er gennemsyret af religionen Mand.

Hun lever i kontakt med naturen og det overnaturlige, som tusinder af kvinder i middelalderen – der måtte lade livet i flammerne for at være specielle – gjorde før hende. Man kan kalde hende skør. Og det bliver hun.

Udgiver: Dansk Politiidrætsforbund
Politigården, stuen, fag 29 • 1567 Kbh V
Tlf. 3521 9271 • Mail: info@politisport.dk

Grafisk produktion og tryk: FL Tryk

Annonceekspedition: Politiidræt
Agerbakken 21 • 8362 Hørning
Tlf. 8793 3786 • Mail: info@politiinfo.dk